Kolm wangi.

Ühhes Inglandi linna keldris istusid raudristide tagga kolm warrast, kedda pea piddi seäduse järrele ülleswotama. Üks tark kunninga tohter, kes omma arstimise kunsti wägga holega püdis täieste kätte sada, et ta wõiks keikssuggusid haigid Jummala abbiga nende többedest parrandada, pallus üllema rigi Wallitseja käest need kolm wangi ennesele ühhe issemodi ülleswiddamise katsamise peäle.

Ma Wallitseja ütles: „Kui sest katsumisest wõib mitme mu haigele suurt abbi sada, et sa omma arstimise kunsti weel parremine kätte õppid, siis olgo peäle; te nendega, kui tunned.“

Arst läks wangihoidjaga keldrisse, ütles nende kolme mehhe wasto: „Mis teie sest arwate: kas teie tahhate parremine tänna näddala pärrast, kõis kaelas, wõlla peäle üllesminna, woi weel monneks aiaks ellusse jäda: agga üksi selle toidoga, mis minno käsi teile annab, et teie muud asja ei sa omma suhho pista, ei sõgi egga jogi polest?“

Nemmad küssisid süggawas möttetes: „Mis assi se wõiks olla?“ —

Arst wastas esssimesele: „Sinna ei sa hommikust õhtuni muud toidust, kui agga Sokkoladi!“ (Se on üks jook, mis sakssad prugiwad pulmas ja warrul.)

Teisele ütles ta: „Sinna ei sa muud, kui Kohwe.“ (Se on sakste hommikune jook.)

Kolmanda wasto ütles ta: „Sinna pead Teweest üksi ellama.“ (Tewessi on sakste õhtune jook.)

Mehhed mötlesid omma aia, üks ütles:

Eesti-ma rahwa Kalender 1856, lk. 27